

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. februar 2021
Kontor: Sikkerhedskontor II
Sagsbeh: Sarah Skafte-Vaaben-
gaard
Sagsnr.: 2021-0030-5506
Dok.: 1810818

Besvarelse af spørgsmål nr. 566 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 566 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. januar 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Louise Mariegaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 566 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i forlængelse af samrådet den 14. januar 2021 om logningsbekendtgørelsen oplyse, hvorvidt de eksempler om bomben ved Skattestyrelsen og drabet på forfatteren Nedim Yasar, som ministeren fremhævede under samrådet som sager, hvor logning havde bidraget til efterforskningen, kunne have været efterforsket og opklaret ved hjælp af den såkaldte hastesikringsmulighed som EU-retten tillader ved alvorlig kriminalitet, og hvor politiet har mulighed for at stoppe sletning af trafikdata i et givent tidsrum?”

Svar:

Som oplyst på samrådet den 14. januar 2021 er der på baggrund af dommen af 6. oktober 2020 i de forenede sager C-511/18 og C-512/18, *La Quadrature du Net m.fl. og C520/18, Ordre des barreaux francophones et germanophone m.fl.*, behov for at ændre i de gældende danske logningsregler. Bl.a. er det Justitsministeriets vurdering, at logning af trafik- og lokaliseringsdata efter dommen af 6. oktober 2020 ikke vil kunne begrundes af hensyn til bekæmpelsen af *almindelig kriminalitet*.

Politiet vil altså efter en revidering af logningsreglerne i Danmark miste adgang til potentielt vigtige loggede oplysninger i en lang række sager, herunder i sager om almindelig kriminalitet, hvor loggede oplysninger i dag spiller en helt central rolle.

Det følger af dommens præmis 160ff, at medlemsstaterne kan fastsætte national lovgivning, der muliggør, at der i konkrete tilfælde kan pålægges teleudbydere mv. en hurtig lagring af de trafik- og lokaliseringsdata, som de råder over, f.eks. som led i lovlig forretningspraksis eller lignende eller som følge af en retlig forpligtelse. De trafikdata og lokaliseringsdata, som behandles og lagres af teleudbyderne, skal principielt slettes eller gøres anonyme efter udløbet af de lovbestemte frister, der er fastsat i overensstemmelse med gennemførelsen af e-data-beskyttelsesdirektivet¹. Der kan imidlertid opstå situationer, hvori det er nødvendigt at pålægge teleselskaberne at lagre de nævnte data ud over disse frister for at opklare alvorlige strafbare handlinger eller angreb mod den nationale sikkerhed.

¹Direktiv 2002/58/EF1.

Der kan således i visse situationer i et udvidet omfang ske hurtig lagring af data, f.eks. fra det geografiske område, hvor en forbrydelse netop er begået eller planlagt, eller fra personer, der ikke direkte er mistænkte, men hvis oplysninger kaster lys over forbrydelsen, såsom data vedrørende offeret eller den sociale eller professionelle omgangskreds.

En sådan hurtig lagring kan udelukkende ske for at efterforske eller beskytte mod *grov kriminalitet* og handlinger, der kan skade den *nationale sikkerhed*, hvor handlingen er begået, eller hvor der ud fra en objektiv vurdering af omstændighederne er en overhængende risiko for, at dette vil ske.

Justitsministeriet er ved at studere dommen nærmere, herunder hvilken betydning de nævnte præmisser har for bestemmelsen i retsplejelovens § 786 a, hvorefter politiet kan pålægge udbydere af telenet eller teletjenester at foretage hastesikring af elektroniske data, herunder trafikdata, der skønnes nødvendig for efterforskningen. Dette vil indgå i den kommende revision af logningsreglerne mv.

Når jeg på samrådet den 14. januar 2021 nævnte de to sager om sprængningen ved Skattestyrelsen og drabet på Nedim Yasar, var det for at illustrere den værdi, loggede oplysninger har haft for efterforskningen i to konkrete sager.

Det er imidlertid ikke på det foreliggende grundlag muligt at konkludere, om de to sager ville kunne have været opklaret ved de muligheder for hurtig lagring, som EU-Domstolen angiver i præmisserne 160ff i sin dom af 6. oktober 2020.